

അഖ്യായ പരിചയം:

മകയിൽ പ്രവാചകൻ മുഹമ്മദ് (സ) തന്റെ ഒരു അനുഭവത്തു മുതൽ പ്രതിയോഗികളുടെ മർദ്ദനപ്രവർത്തനങ്ങളും വർദ്ധിച്ചു എന്നു മുൻ അഖ്യായങ്ങളുടെ ആമുഖത്തിൽ സുചിപ്പിച്ചു. മാനസികവും ശാരിതികവുമായ അനുത്തിയില്ലാത്ത അക്രമം വിശ്വാസികളെ തികച്ചും പ്രയാസ പ്രേട്ടാതിയിരുന്നു. മാത്രവുമല്ല, ശത്രുക്കൾ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു: മുഹമ്മദ് തിരിത്തും ഒറ്റപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവന് ആശംകകൾ ആരുമല്ല. ഈ അവൻ തന്നെ യങ്ങ് മർച്ചുപോയാൽ പിന്നെ അവന് പിന്നഗാമിയും ഉണ്ടാക്കില്ല. ഈ ഘട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹ തനിന് ദൈവസഹായം വാഗ്ഭാഗം ചെയ്തുകൊണ്ട് അവതരിച്ച അഖ്യായമാണിത്. അദ്ദേഹ തനിന് ഏറ്റവികവും പാരതികവുമായ ഒട്ടികം അനുഗ്രഹങ്ങൾ അല്ലാഹു വാഗ്ഭാഗം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. അതിൽ പ്രധാനമാണ് കുമർ. അതുതന്നെയാണ് ഈ അഖ്യാതതിന് നാമമായും സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱۷۱ إِنَّمَا أُعْطَيْتُكَ الْكَوْثَرَ ۱۷۲ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحِرْ

അർഥം:

- പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്നെന്ന നാമത്തിൽ
1. തിരച്ചയായും നാം നിന്നക്ക് കുമർ (ധാരാളം നന്ന) നല്കിയിരിക്കുന്നു.
2. അതിനാൽ നീ നിന്നെന്ന നമനുവേണ്ടി നമസ്കരിക്കുക. അവന്
ബലിയർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക.
3. നിശ്ചയം, നിന്നോട് ശത്രുത പുലർത്തുന്നവൻ തന്നെയാണ് വാലറ്റവൻ.

വിശദീകരണം

ബുദ്ധങ്ങൾ നേർക്കുന്നേരെ പരിശോഷ സാധ്യമല്ല. പ്രത്യേകിച്ചു ചില പദങ്ങൾ ഒരു നിലക്കും തർജമക്ക് വഴങ്ങുന്നതല്ല, ഒരു ഭാഷയില്ലോ. അതിൽ പെട്ട ഒരു വാക്കാണ് കുമർ. അതി നാൽ തന്നെ അതിന്നെന്ന ആശയവിവരിത്തനമാണ് ഇവിടെ കൊടുത്തത്. അനുഗ്രഹത്തിന്നെന്ന ആധിക്യത്തിനാണ് ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഏറ്റവികവും പാരതീകവുമായ അനുഗ്രഹങ്ങളാണവ.

കുമർ എന്നതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ഒരു നദിയാണെന്ന് പ്രവാചക പചനങ്ങളിൽ കാണാം. അദ്ദേഹത്തെ ഇങ്ങനെ സമാശ്വസിപ്പിക്കുന്നു:

താക്കൾ ഒറ്റപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും താക്കൾക്ക് പിന്നഗാമിയില്ലെന്നും അതിനാൽ ഈ ഒരു വിജയിക്കാൻ ഹോകുന്നില്ലെന്നും താക്കളുടെ പ്രതിയോഗികൾ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. ഒരി നാൽ അടുത്തു തന്നെ ഈ ഒരു വിജയിക്കുന്നതും തങ്ങളുടെ പ്രതിരോധത്തോടൊപ്പം താക്കളുടെ പ്രതിയോഗികൾ പരാജയപ്പെടുന്നതും താക്കൾക്ക് കാണാനാകും. അതിനാൽ താക്കൾ അവരുടെ ജലപനത്തിൽ പ്രയാസപ്പെടുണ്ടതില്ല.

ഈ അനുഗ്രഹങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് സുവാർത്തയിൽച്ചേരും പ്രവാചകരോട് അല്ലാഹു നിർദ്ദേശിക്കുന്ന സംഗതികളാണ് രണ്ടും മുന്നും വചനങ്ങളുടെ പ്രതിപാദ്യം. അതായത് അല്ലാഹുവിനു മാത്രം നമസ്കരിക്കുകയും അവന്നെന്ന അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് നന്ദിസൂചകമായി ഒട്ടക്കെത്തു ബലിയർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക.

മകയിലെ സഹാദേവവിശ്വാസികൾക്ക് അപരിചിതമായിരുന്നു ഈ രണ്ടു ആരാധനകളും. അവർ പ്രതിമകൾക്ക് ബലിയർപ്പിക്കുകയും മുവരിതമായ അവസ്ഥയിൽ എന്നോ ചടങ്ങുകൾ ആരാധനയെന്ന പേരിൽ നടത്തുകയുമായിരുന്നു പതിവ്. അതിനാലാണ് പ്രവാചകരോട് ഈ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞത്: താക്കൾ അല്ലാഹുവിനു മാത്രം നമസ്കരിക്കുകയും ബലിയർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക.

അന്തോടൊപ്പം അദ്ദേഹത്തിന് ആശ്യാസമായിക്കൊണ്ട് അരുളുന്നു: താങ്കളോട് വെറുതോടെ പെരുമാറുകയും താങ്കളെ അപമാനിക്കുകയും ഭ്രാഹിക്കുകയും ആക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാരെ അവർ തന്നെയാണ് നശിക്കാൻ പോകുന്നത്.